

спретнатъ. У Мицкйевича ярко е представено полското господамство. По всичко се види, че Славейковъ следва великия полски поетъ, отъ когото: може би, несъзнателно е заелъ нѣкои образи:

Świeciły się z daleka pobielane ściany...

Dom mieszkalny niewielki lecz zewsząd chędogi...

Напети кжщици се угледно бѣлѣятъ
и радватъ погледа тамъ съ охолний си видъ...

że w tym domu dostatek mieszka i porządek.

Brama, nawciąż otwarta, przechodniom ogłasza,
że gościnną, i wszystkich gościńce zaprasza¹⁾,

И въ братска задруга, и слога и любовъ
оседнали, сега спокойно тѣ жнвѣятъ...
Подъ стрѣхи плочени прозорци съ изгледъ драгъ
изничатъ, сякашъ поставени на стража,
да чакатъ гостъ изъ пжть кога ще се покаже,
та още отъ далечъ да му вестятъ вестъта.
че зарадъ него сж отворени врата,
че домакинитѣ съ приветлива усмивка
сж му приготвили трапеза и почивка.

На знаменития сервизъ, съ който Мицкйевичъ тѣй оригинално и духовито представя характерни сцени изъ политическия животъ на стара Полша и наредъ съ това и годишнитѣ времена, които незабелязано прехождатъ едно въ друго, въ „Кървава пѣсень“ съответствуватъ картинитѣ на потона, що разглежда Младенъ въ дома на Дойчина. Тѣзи мѣста напомнятъ битовитѣ сцени на Ахилесовия щитъ въ „Илиа-

¹⁾ Въ този домъ охолностъ има и редъ — широко отворената врата известява на пжтника, че е гостоприемна и кани на гости всички.